

Billedet af Kirkeministeren, hvilket de gerne vil tegne saa smukt som muligt, skal blive forstyrret af nogle kedelige Linier ved Afslutningen af Kirkeministerens politiske Løbebane.

Den højtærede Kirkeminister sagde, at jeg i Betænkningen havde skrevet noget positivt urigtigt, naar jeg har sagt: Naar man kræver Kirkeskat af alle, bør man ogsaa give alle Valgret. Det kan jeg aldeles ikke indrømme. Det er en Analogi fra den kommunale Valgret, jeg tænker paa, den højtærede Kirkeminister ved, at man kræver personlig Kommuneskat af alle og ogsaa giver alle Adgang til at stemme. Jeg ved vel, at der er dem, der ikke evner at betale, men jeg anser det for selvfølgeligt, at man paa de kirkelige Valgsteder ogsaa skal medtage dem, der har faaet Fattighjælp, det bør man gøre, det er der ingen Tvivl om. Den højtærede Kirkeminister sagde, at han begreb ikke den Tale om Tilbageskridt for Sønderjyllands Vedkommende, for der var alle paa Valgstederne. Ja, der har Sønderjyderne selvfølgelig et Fortrin fremfor os, fordi Valgstederne en Gang er affattet derved paa Grundlag af den almindelige Valgret; men naar der kommer nye valgberetigede dertil, kræves der, at de skal melde sig for at faa Valgret. Den Ændring, der er foreslaaet, at man, naar man en Gang er paa Valglisten, bliver staaende, betyder ikke noget for de allerfattigste, for det er dem, der flytter hyppigst; her i København er denne Bestemmelse ganske betydningsløs. Den højtærede Minister sagde, at vi i sin Tid med Kyshaand vilde have modtaget et Tilbud om, at vi kunde faa almindelig Valgret, naar vi bare vilde melde os. Nu vil jeg gerne spørge den højtærede Minister: Hvis man nu kom og sagde til dem, der har den almindelige Valgret: Nu mister I den; hvis I ikke selv melder jer til Listen, er det forbi med denne Valgret — tror den højtærede Minister saa ikke, at der vilde rejse sig en Harme ud over Landet og en Protest saa kraftig, at det vilde være ganske haabløst at tænke paa at gennemføre det? Men det er det, den højtærede Kirkeminister vil gøre for Sønderjyllands Vedkommende. Her har man den almindelige Valgret, man behøver ikke at melde sig, nu kommer den højtærede Minister og siger: Nu skal I melde jer for at bevare denne Valgret.

Med Hensyn til det ærede Medlem Hr. Pinstrups Ændringsforslag vil jeg sige, at hvis han ikke tager det tilbage, vil jeg anbefale, at man stemmer imod det. Man kan ikke tvinge Lærerne til at overtage Hvervet som Kirkesangere, navnlig ikke i

samme Øjeblik, som man stiller Kirkernes Bestyrelse, Menighedsraadet, aldeles frit med Hensyn til, hvad der skal betales derfor. Det maa dog vistnok forstaaes, at det har man ingen Ret til, man maa fastholde Lærernes fulde Frihed med Hensyn til at overtage Stillingen som Kirkesangere. Jeg vil meget haabe, at den højtærede Kirkeminister vil modsætte sig dette Ændringsforslag; det synes, som om Ministeren er rede til at gaa ind paa et Kompromis, men jeg synes, det er urigtigt at beskære den Frihed, Folkeskolens Lærere bør have.

Pinstrup: Det ærede Medlem Hr. Povlsen udtalte nu med Henblik paa mit Ændringsforslag, at man ikke kunde tvinge Lærerne til at overtage Stillingen som Kirkebetjent, naar Menighedsraadene stod frit og kunde give, hvad Betaling de vilde. Det ærede Medlem Hr. Povlsen har da slet ikke læst det Ændringsforslag, jeg har stillet, thi der staar udtrykkelig, at Lærerne kun forpligtes til at overtage denne Stilling mod at faa den Løn, som er fastsat i Lovforslaget om Lønninger, og det er jo den samme Løn, som de har faaet i de senere Aar. Det er altsaa ganske urigtigt, at Menighedsraadene selv kan bestemmes, hvad Løn de vil give. Jeg forstaar ikke den Tale om, at Lærerne staar frit. Selvfølgelig staar Læreren frit, naar han søger et Embede. Han ved, paa hvilke Vilkaar dette er opslaaet, og maa da vide, om han vil overtage det eller ikke vil overtage det. Saadan er det i alle Livets Forhold. Vil en Mand overtage en Stilling, saa maa han ogsaa paatage sig de Pligter, som følger med Stillingen; ellers maa han lade være at overtage den Stilling.

I øvrigt maa jeg takke for den Tilslutning, mit Ændringsforslag har faaet. Jeg takker den højtærede Minister, fordi han vil kunne tage imod det, hvis Tinget vedtager det. Jeg har stillet mit Ændringsforslag, fordi jeg i Modsætning til den højtærede Minister og maaske til andre ærede Medlemmer, der tror, at der ikke vil blive Vanskeligheder for Menighedsraadene visse Steder, har den Opfattelse, at der vil komme til at foreligge saadanne Vanskeligheder. Der er imidlertid rettet den Henstilling til mig af den ærede Ordfører (Moltesen), at jeg skulde tage Ændringsforslaget tilbage, idet Udvalget da mellem anden og tredje Behandling vil overveje det. Det er jo Skik, at man retter sig efter en saadan Henstilling, og ogsaa jeg vil finde det rigtig, at jeg i Henhold til denne Henstilling tager mit Ændringsforslag tilbage, idet jeg forbeholder